

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1071/2009,

21. oktoober 2009,

millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 71 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa andmekaitseinspektori arvamust ⁽²⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Autoveo siseturu väljakujundamine õiglastel konkurentsi-tingimustel nõuab ühiseeskirjade ühtset kohaldamist kaupade autoveo-ettevõtja ja sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusalale („autoveo-ettevõtja tegevusala“) lubamisel. Selliste ühiseeskirjade eesmärk on tõsta autoveo-ettevõtjate kutsekvalifikatsiooni, ratsionaliseerida turgu ning parandada autoveo-ettevõtjate, nende klientide ja majanduse kui terviku huve silmas pidades teenuste kvaliteeti ja liiklusohutust. Ühiseeskirjade abil soodustatakse samuti autoveo-ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse tõhusat kasutamist.
- (2) Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiviga 96/26/EÜ (seriiklike ja rahvusvaheliste vedude maanteeveo-ettevõtja ja reisijate ^(*) autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise, nende diplomite, tunnistuste ja muude kvalifikatsiooni tõendavate dokumentide vastastikuse tunnustamise ning kõnealuste ettevõtjate asutamisevabaduse õiguse soodustamise kohta) ⁽⁴⁾ on kehtestatud miinimumtingimused autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise ning selleks nõutavate

dokumentide vastastikuse tunnustamise kohta. Kogemused, mõjuhindang ning erinevad uuringud näitavad siiski, et liikmesriigid kohaldavad kõnealust direktiivi ebaühtlaselt. Selline ebaühtlus põhjustab mitmeid negatiivseid tagajärgi, eelkõige konkurentsimoonutusi, turu vähest läbipaistvust, ebavõrdset kontrollitaset ja ohtu, et ettevõtjad värbavad madala kutsekvalifikatsiooniga töötajaid, kes eiravad liiklusohutus- ja sotsiaaleeskirju või ei järgi neid täielikult ning see võib sektori mainet kahjustada.

- (3) Lisaks on kõnealused tagajärjed kahjulikud, kuna need võivad häirida autoveo siseturu nõuetekohast toimimist, kuna rahvusvaheline kaubaveoturg ja teatavad kabotaažveod on avatud kõikidele ühenduse ettevõtjatele. Ainus kõnealustele ettevõtjatele esitatud tingimus on nõue, et neil oleks ühenduse tegevusluba, mille võib saada, kui autoveo-ettevõtja täidab tegevusalale lubamise tingimused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 1072/2009 (rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta), ⁽⁵⁾ ning vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusele (EÜ) nr 1073/2009 (rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta) ⁽⁶⁾.
- (4) Seetõttu tuleks ajakohastada kehtivaid autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirju, et tagada nende ühtlasem ja tõhusam kohaldamine. Kuna kõnealuste eeskirjade täitmine on ühenduse turule juurdepääsu põhitingimus ning kuna autoveo-ettevõtja turule juurdepääsu valdkonnas on kohaldatavateks ühenduse õigusaktideks määrused, on autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise reguleerimiseks kõige asjakohasem õigusakt määrus.
- (5) Liikmesriikidel tuleks lubada kohandada autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimusi asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud äärepoolseimates piirkondades nende eriliste iseärasuste ja piirangute tõttu. Ühenduse tegevusluba ei peaks siiski saama sellistes piirkondades asutatud ettevõtjad, kes vastavad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimustele ainult sellise kohandamise alusel. Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste

⁽¹⁾ ELT C 151, 17.6.2008, lk 16.

⁽²⁾ ELT C 14, 19.1.2008, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 21. mai 2008. aasta arvamused (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata), nõukogu 9. jaanuari 2009. aasta ühine seisukoht (ELT C 62 E, 17.3.2009, lk 1), Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2009. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 24. septembri 2009. aasta otsus.

^(*) Termin on muutunud, uus termin on „sõitja“.

⁽⁴⁾ EÜT L 124, 23.5.1996, lk 1.

⁽⁵⁾ Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 72.

⁽⁶⁾ Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 88.

- kohandamine ei tohiks takistada ettevõtjaid, kes vastavad kõikidele käesolevas määruses sätestatud üldtingimustele ning kellel oleks lubatud tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal, teostada vedusid äärepoolseimates piirkondades.
- (6) Õiglase konkurentsi eesmärgil tuleks autoveo-ettevõtja tegevusala ühiseeskirja kohaldada võimalikult suures ulatuses kõikide ettevõtjate suhtes. Käesoleva määruse reguleerimisala ei peaks siiski hõlmama ettevõtjaid, kes teostavad transporditurule väga vähest mõju avaldavaid vedusid.
- (7) Asukohaliikmesriigi ülesanne on jälgida, et ettevõtja täidaks käesoleva määrusega kehtestatud tingimusi järjepidevalt, ning vajadusel peaksid kõnealuse liikmesriigi pädevad asutused saama peatada või tühistada loa, mis võimaldab asjaomasel ettevõtjal turul tegutseda. Autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise tingimuste nõuetekohaseks täitmiseks ja usaldusväärseks kontrolliks peab ettevõtja stabiilselt ja tõhusalt toimima.
- (8) Seega peaksid pädevad asutused määratlema selgelt ja nimetama nõutava hea maine ja ametialase pädevusega füüsilised isikud. Need isikud („veokorraldajad“) peaksid olema mõne liikmesriigi elanikud ning autoveo-ettevõtja veotegevust tegelikult ja pidevalt juhtima. Seetõttu on asjakohane täpsustada, millistel tingimustel käsitatakse ühte isikut ettevõtja veotegevuse tegeliku ja pideva juhtijana.
- (9) Veokorraldaja hea maine tähendab seda, et teda ei ole süüdi mõistetud rasketes kuritegudes ja talle ei ole määratud karistusi, eelkõige autoveo valdkonda käsitlevate ühenduse eeskirjade raske rikkumise eest. Kui veokorraldaja või autoveo-ettevõtja on ühes või enamas liikmesriigis süüdi mõistetud ühenduse eeskirjade kõige raskemates rikkumistes või kui talle on selliste rikkumiste eest karistus määratud, siis peaks see viima hea maine kaotamiseni eeldusel, et pädev asutus on tuvastanud, et enne lõpliku otsuse langetamist viidi läbi nõuetekohane ja dokumenteeritud uurimismenetlus, mille käigus järgiti olulisi menetlusõigusi ning asjakohast edasikaebõigust.
- (10) Autoveo-ettevõtja peab olema minimaalse finantssuutlikkusega, mis tagab tema tegevuse nõuetekohase käivitamise ja haldamise. Finantssuutlikkuse tõestamine pangatagatise või kutsealase vastutuskindlustusega võib olla ettevõtjate jaoks lihtsaim ja kulutõhusaim meetod.
- (11) Kutsevalifikatsiooni kõrge tase peaks tõstma autoveosektori sotsiaal-majanduslikku tõhusust. Veokorraldaja kohale kandideerijatel peaksid seetõttu olema kõrgetasemelised kutsealased teadmised. Eksamitingimuste paremaks ühtlustamiseks ning kõrgetasemelise koolituse edendamiseks tuleks ette näha, et liikmesriigid võivad akrediteerida eksamija koolituskeskusi vastavalt nende poolt kindlaks määratud tingimustele. Veokorraldajatel peaksid olema vajalikud teadmised nii riikliku kui rahvusvahelise veotegevuse juhtimiseks. Loetelu teemadest, mida tuleb ametialase pädevuse tunnustuse saamiseks tunda, ning eksamite korraldamise meetodid peaksid muutuma vastavalt tehnika arengule ja seetõttu tuleks neid ajakohastada. Liikmesriikidel peaks olema võimalik vabastada eksamitest isikud, kes tõendavad oma varasemat pidevat töökogemust veotegevuse juhtimise valdkonnas.
- (12) Õiglaseks konkurentsiks ja täielikult eeskirjadele vastavaks autoveoks on vaja liikmesriikide ühte tasemega järelevalvet. Ettevõtjate järelevalve eest vastutavatel riiklikel asutustel ning nende väljastatavate lubade kehtivusel on selles oluline osa ning seetõttu tuleks tagada, et riiklikud asutused võtavad vajaduse korral asjakohased meetmed, eriti kõige tõsisematel juhtudel, lubade peatamiseks või tühistamiseks, või kuulutavad korduvalt hooletult käitunud või kuritahtliku veokorraldaja sobimatuks. Eelnevalt tuleb meetme võtmist proportsionaalsuse põhimõtet arvestades asjakohaselt kaaluda. Ettevõtjat tuleks igal juhul eelnevalt teavitada ning enne kõnealuste karistuste kehtestamist peaks tal olema olukorra parandamiseks mõistlik tähtaeg.
- (13) Paremini organiseeritud halduskoostöö liikmesriikide vahel tõhustaks mitmes liikmesriigis tegutsevate ettevõtjate järelevalvet ning vähendaks halduskulusid tulevikus. Ettevõtjate elektroonilised registrid, mis on ühendatud ühenduse tasandil kooskõlas isikuandmete kaitsmist käsitlevate ühenduse eeskirjadega, lihtsustavad kõnealust koostööd ja vähendavad kontrolliga seotud kulusid nii ettevõtjate kui asutuste jaoks. Riiklikud elektroonilised registrid on juba olemas mitmetes liikmesriikides. Samuti on loodud infrastruktuur eesmärgiga edendada liikmesriikide vahel registre vastastikust ühendamist. Elektrooniliste registre süstemaatilisem kasutuselevõtt võib seega aidata oluliselt vähendada kontrolliga seotud halduskulusid ning seda tõhustada.
- (14) Teatavad rikkumisi ja karistusi käsitlevad andmed riiklikes elektroonilistes registrites on isikuandmed. Liikmesriigid peaksid seetõttu võtma vajalikud meetmed, et tagada vastavus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiviga 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta),⁽¹⁾ eelkõige seoses järelevalvega selle üle,

(¹) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

- kuidas ametiasutused isikuandmeid töötlevad, ning samuti seoses andmesubjektide õigusega saada teavet, andmetega tutvuda ja vastuväiteid esitada. Käesoleva määruse kohaselt on selliseid andmeid vajalik säilitada vähemalt kahe aasta jooksul, et nõuetele mittevastavad ettevõtjad ei saaks tegevust alustada mõnes muus liikmesriigis.
- (15) Eesmärgiga parandada läbipaistvust ja võimaldada autoveo-ettevõtja kliendil kontrollida, kas nimetatud ettevõtjal on nõuetekohane luba, tuleks teatavad riikliku elektroonilise registri andmed teha avalikkusele kättesaadavaks, tingimusel et järgitakse asjakohaseid andmekaitsetsätteid.
- (16) Riiklike elektrooniliste registrite järk-järguline ühendamine on oluline, et võimaldada kiiret ja tõhusat teabevahetust liikmesriikide vahel ning tagada, et autoveo-ettevõtjad ei üritaks ega võtaks riski sooritada raskeid rikkumisi asukohaliikmesriigist erinevas liikmesriigis. Registrite ühendamiseks tuleb ühiselt kindlaks määrata kõnealuste andmete vahetamise vorming ning tehniline kord.
- (17) Liikmesriikide vaheliseks tõhusaks teabevahetuseks tuleks kindlaks määrata riiklikud kontaktpunktid ja teatav ühtne kord, milles tuleks täpsustada vähemalt teabe esitamise tähtaeg ja teabe laad.
- (18) Asutamisvabaduse lihtsustamiseks tuleks asukohaliikmesriigis autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks tunnustada hea maine piisava tõendina asjakohaseid dokumente, mille on välja andnud selle liikmesriigi, kus veokorraldaja asus, pädev asutus, tingimusel et asjaomaseid isikuid ei ole teistes liikmesriikides autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks sobimatuks kuulutatud.
- (19) Ametialase pädevuse piisava tõendina peaks asukohaliikmesriik asutamisvabaduse lihtsustamiseks tunnustama vastavalt käesolevale määrusele välja antud ühtset tunnustuse vormi.
- (20) Ühenduse tasandil tuleks käesoleva määruse kohaldamist täpselt jälgida. See eeldab riiklike registrite põhjal koostatud korrapäraste aruannete edastamist komisjonile autoveosektori ettevõtjate hea maine, finantssuutlikkuse ja ametialase pädevuse kohta.
- (21) Liikmesriigid peaksid ette nägema karistused, mida kohaldatakse käesoleva määruse rikkumise korral. Need karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (22) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise eeskirjade ajakohastamist, eesmärgiga tagada nende eeskirjade ühtne ja tegelik kohaldamine liikmesriikides, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (23) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused) ⁽¹⁾.
- (24) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus koostada loetelu selliste rikkumiste kategooriatest, liikidest ja raskusastmetest, mille tõttu kaotab autoveo-ettevõtja hea maine, kohandada tehnika arenguga käesoleva määruse I, II ja III lisa, milles käsitletakse teadmisi, mida liikmesriigid võtavad arvesse ametialase pädevuse ametlikul tunnustamisel, ja ametialase pädevuse tunnustuse vormi, ning koostada loetelu rikkumistest, mis lisaks käesoleva määruse IV lisa sätestatud toovad kaasa hea maine kaotamise. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendada seda uute vähemoluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (25) Direktiiv 96/26/EÜ tuleks kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega reguleeritakse autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamist ja sellel tegevusalal tegutsemist.
2. Käesolevat määrust kohaldatakse kõikide ühenduses asuvate ettevõtjate suhtes, kes tegutsevad autoveo-ettevõtja tegevusalal. Samuti kohaldatakse seda ettevõtjate suhtes, kes kavatsevad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsema asuda. Viitamine autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevatele ettevõtjatele hõlmab vajaduse korral viitamist sellel tegevusalal tegutseda kavatsevatele ettevõtjatele.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

3. Asutamislepingu artikli 299 lõikes 2 osutatud piirkondade puhul võivad asjakohased liikmesriigid kohandada autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimusi, kui kogu tegevuse nendes piirkondades sooritavad ettevõtjad, kelle asukoht on kõnealustes piirkondades.

4. Erandina lõikest 2 ja kui siseriiklikes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti, ei kohaldata käesolevat määrust:

- a) kaupade autoveo tegevusalal tegutsevate ettevõtjate suhtes, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid või autoronge, mille lubatud täismass ei ületa 3,5 tonni. Liikmesriigid võivad siiski nimetatud piirmäära vähendada kõigi või teatavate autoveoliikide puhul;
- b) ettevõtjate suhtes, kes osutavad sõitjate autoveo teenuseid ainult mitteärilisel eesmärgil või kelle põhitegevus ei ole sõitjate autovedu;
- c) autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevate ettevõtjate suhtes, kes kasutavad ainult mootorsõidukeid, mille suurim lubatud kiirus ei ületa 40 km/h.

5. Liikmesriigid võivad vabastada käesoleva määruse kõigi või mõnede sätete kohaldamisest üksnes need autoveo-ettevõtjad, kes tegelevad ainult siseriiklike vedudega, mille mõju transporditurule on tähtsusetu järgmiste asjaolude tõttu:

- a) veetava kauba laad või
- b) läbitava vahemaa lühidus.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „kaupade autoveo-ettevõtja tegevusala” – kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes veavad kaupu rendi või tasu eest mootorsõidukiga või autorongiga;
2. „sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusala” – kõigi selliste ettevõtjate tegevus, kes osutavad sõitjateveo teenuseid üldiste või teatavate kasutajakategooriate vedamiseks sõitja või veokorraldaja makstud tasu eest mootorsõidukitega, mis on ehitatud, varustatud ja ette nähtud rohkem kui üheksa inimese veoks, k.a juht;
3. „autoveo-ettevõtja tegevusala” – sõitjate autoveo-ettevõtja või kaupade autoveo-ettevõtja tegevus;
4. „ettevõtja” – füüsiline isik, tulunduslik või mittetulunduslik juriidiline isik, tulunduslik või mittetulunduslik ühendus või iseseisva õigusvõimeta isikute rühm või mis tahes õigusvõimeline või mõnest teisest õigusvõimelisest asutusest sõltuv

asutus, kes tegeleb sõitjate veoga, või mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes tegeleb kaupade veoga ärilisel eesmärgil;

5. „veokorraldaja” – ettevõtja poolt tööle võetud füüsiline isik, või juhul, kui ettevõtja on füüsiline isik, siis nimetatud isik või, kui see on ette nähtud, tema poolt lepinguga määratud mõni muu füüsiline isik, kes juhhib tegelikult ja pidevalt kõnealuse ettevõtja veotegevust;
6. „autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba” – haldusotsus, millega lubatakse käesolevas määruses sätestatud tingimustele vastaval ettevõtjal tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal;
7. „pädev asutus” – teatava liikmesriigi riiklikul, piirkondlikul või kohalikul tasandil pädev asutus, kes autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise loa andmise eesmärgil kontrollib, kas ettevõtja vastab käesolevas määruses sätestatud tingimustele, ning kellel on volitus anda, peatada või tühistada autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba;
8. „asukohaliikmesriik” – liikmesriik, milles on ettevõtja asukoht, olenemata sellest, kas selle veokorraldaja pärineb mõnest muust riigist.

Artikkel 3

Nõuded autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks

1. Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsevad ettevõtjad:
 - a) toimivad liikmesriigis stabiilselt ja tõhusalt;
 - b) on hea mainega;
 - c) on asjakohase finantssuutlikkusega ja
 - d) on nõutava ametialase pädevusega.
2. Liikmesriigid võivad otsustada kehtestada proportsionaalseid ja mittediskrimineerivaid lisanõudeid, millele ettevõtjad peavad vastama, et autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutseda.

Artikkel 4

Veokorraldaja

1. Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsev ettevõtja nimetab vähemalt ühe füüsilise isiku, veokorraldaja, kes vastab artikli 3 lõike 1 punktides b ja d sätestatud nõuetele ning järgmistele tingimustele:
 - a) ta juhhib tegelikult ja pidevalt ettevõtja veotegevust;

b) ta on ettevõtjaga tegelikult seotud, nt on selle töötaja, direktor, omanik või aktsionär, või juhib seda, või kui ettevõtja on füüsiline isik, on nimetatud isik, ning

II PEATÜKK

ARTIKLIS 3 SÄTESTATUD NÕUETE TÄITMISEKS VAJALIKUD TINGIMUSED

c) tema elukoht on ühenduses.

Artikkel 5

Asutamiskoht käsitlevad tingimused

2. Kui ettevõtja ei vasta artikli 3 lõike 1 punktis d sätestatud ametialase pädevuse tingimustele, võib pädev asutus lubada tal teutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal, kui käesoleva artikli lõike 1 kohaselt veokorraldajat ametisse nimetatud ei ole, järgmistel tingimustel:

Artikli 3 lõike 1 punktis a sätestatud nõuete täitmiseks peab ettevõtja asjaomases liikmesriigis:

a) ettevõtja nimetab ametisse ühenduses elava füüsilise isiku, kes vastab artikli 3 lõike 1 punktides b ja d sätestatud tingimustele ning kellele on lepinguga antud pädevus täita veokorraldaja ülesandeid ettevõtja nimel;

a) omama selles liikmesriigis asukohta koos ruumidega, kus on hoiul tema põhilised äridokumendid, eelkõige kõik raamatupidamisdokumendid, personalijuhtimisega seotud dokumendid, sõiduaja ja puhkeaja kohta andmeid sisaldavad dokumendid ning kõik muud dokumendid, millele pädev asutus peab juurde pääsema, et kontrollida käesoleva määrusega ettenähtud tingimuste täitmist. Liikmesriigid võivad nõuda, et nende territooriumil asuvatel ettevõtjatel peavad ka muud dokumendid olema igal ajal nende ruumides kättesaadavad;

b) ettevõtjat ja punktis a osutatud isikut siduvas lepingus on täpsustatud ülesanded, mida asjaomane isik peab tõhusalt ja püsivalt täitma ning märgitud tema vastutus veokorraldajana. Täpsustatavad ülesanded hõlmavad sõidukite korrashoiu ja hoolduse korraldust, veolepingute ja -dokumentide kontrollimist, raamatupidamise põhiarvestust, juhtide tööle määramist ja sõidukite kasutusvõtmist ning ohutusmenetluste kontrollimist;

b) pärast loa saamist peab tema käsutuses olema üks või mitu sõidukit, mis on immatrikuleeritud või kooskõlas vastava liikmesriigi õigusaktidega muul viisil ringlusse suunatud ning mis kuuluvad täielikult temale või on tema käsutuses näiteks järeilmaksu- või rendi- või liisingilepingu alusel;

c) punktis a osutatud isik võib veokorraldajana tegutsedes juhtida kuni nelja erineva ettevõtja vedusid, mida teostavad ühtekokku maksimaalselt 50 sõidukit. Liikmesriigid võivad otsustada vähendada nende ettevõtjate arvu ja/või nende sõidukite koguarvu, kelle või mille vedusid nimetatud isik juhib, ning

c) juhtima tegelikult ja pidevalt oma tegevust seoses punktis b nimetatud sõidukitega vajalike haldusvahendite abil ning selles liikmesriigis paiknevas asjakohase tehnilise varustuse ja ruumidega tegevuskeskuses.

d) punktis a osutatud isik sooritab täpsustatud ülesandeid üksnes ettevõtja huvides ning sõltumatult mis tahes ettevõtja(te)st, kelle heaks tema ettevõtja vedusid teostab.

Artikkel 6

Hea maine nõuet käsitlevad tingimused

3. Liikmesriik võib otsustada, et lõike 1 kohaselt ametisse nimetatud veokorraldajat ei või ühtlasi lõike 2 kohaselt ametisse nimetada, või võib ta ametisse nimetada üksnes väiksema arvu ettevõtjate või sõidukite osas, kui on osutatud lõike 2 punktis c.

1. Liikmesriigid määratlevad vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 tingimused, millele ettevõtja ja veokorraldaja peavad vastama käesoleva määruse artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud hea maine nõude täitmiseks.

4. Ettevõtja teatab pädevale asutusele ametisse nimetatud veokorraldaja(te)st.

Kui liikmesriik otsustab, kas ettevõtja vastab nimetatud tingimustele, võtab ta arvesse ettevõtja, tema veokorraldajate ja muude liikmesriigi poolt määratud asjakohaste isikute tegevust. Käesolevas artiklis viitamine süüdimõistmistele, karistustele või rikkumistele hõlmab ettevõtja enda, tema veokorraldajate ja liikmesriigi poolt määratud asjakohaste isikute süüdimõistmisi, karistusi ja rikkumisi.

Esimeses lõigus osutatud tingimused sisaldavad vähemalt järgmist:

- a) puudub tõsine põhjus, mis seaks kahtluse alla veokorraldaja või autoveo-ettevõtja hea maine, nt kui nimetatud isikud on süüdi mõistetud või neile on karistusi määratud kehtivate riiklike eeskirjade raske rikkumise eest järgmistes valdkondades:
 - i) äriõigus;
 - ii) pankrotiõigus;
 - iii) kõnealusel ametialal kohaldatavad palga- ja töötingimused;
 - iv) liiklus;
 - v) ametialane vastutus;
 - vi) inim- või narkokaubandus; ning
- b) veokorraldajat või autoveo-ettevõtjat ei ole ühes või enamas liikmesriigis süüdi mõistetud ja talle ei ole määratud karistusi selliste ühenduse eeskirjade raskete rikkumiste eest, mis puudutavad eelkõige:
 - i) juhtide juhtimis- ja puhkeaga, tööaega ja sõidumeerikute paigaldamist ning kasutamist,
 - ii) rahvusvahelises liikluses kasutatavate kommertsveokite suurimat kaalu ja suurimaid mõõtmeid,
 - iii) juhtide alus- ja jätkuõpet,
 - iv) kommertsveokite tehnoseisundit, sealhulgas mootorsõidukite kohustuslikku tehnoloogilist taset,
 - v) juurdepääsu kaupade autoveo rahvusvahelisele turule või vastavalt olukorrale juurdepääsu sõitjate autoveo turule,
 - vi) ohtlike kaupade autoveo ohutust,
 - vii) kiiruspiirike paigaldamist teatavat liiki sõidukitesse ja nende kasutamist,
 - viii) juhilube,
 - ix) tegevusalale lubamist,
 - x) loomade vedu.

2. Lõike 1 kolmanda lõigu punkti b kohaldamisel:

- a) kui veokorraldaja või autoveo-ettevõtja on ühes või enamas liikmesriigis süüdi mõistetud raskes kuriteos või talle on määratud karistus IV lisas esitatud ühenduse eeskirjade kõige raskemate rikkumiste eest, viib selle ettevõtja asukohaliikmesriigi

pädev asutus asjakohaselt ja õigeaegselt läbi nõuetekohase haldusmenetluse, mis vajaduse korral hõlmab asjaomase ettevõtja valduste kontrollimist.

Menetlusega määratakse kindlaks, kas konkreetsete asjaolude tõttu kujutaks hea maine kaotamine endast antud juhul ebaproportsionaalset meetet. Igat sellist järeldust tuleb nõuetekohaselt põhjendada ja õigustada.

Kui pädev asutus leiab, et hea maine kaotamine kujutaks endast ebaproportsionaalset meetet, võib ta otsustada, et hea maine on puutumata. Sellisel juhul kantakse põhjused riikliku registrisse. Selliste otsuste arv näidatakse artikli 26 lõikes 1 osutatud aruandes.

Kui pädev asutus leiab, et hea maine kaotamine ei kujuta endast ebaproportsionaalset meetet, viib süüdimõistmine või karistus hea maine kaotamiseni;

- b) koostab komisjon loetelu selliste ühenduse eeskirjade raskete rikkumiste kategooriatest, liikidest ja raskusastmetest, mis lisaks IV lisas esitatud rikkumistele võivad viia hea maine kaotamiseni. Liikmesriigid võtavad nimetatud rikkumisi käsitlevat teavet, sealhulgas teistelt liikmesriikidelt saadud teavet arvesse artikli 12 lõike 1 kohaste kontrollidega seotud prioriteetide seadmisel.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, täiendades määrust seoses nimetatud loeteluga, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Sellel eesmärgil komisjon:

- i) kehtestab kõige sagedamini esinevate rikkumiste kategooriad ja liigid;
- ii) määratleb rikkumiste raskusastme vastavalt nende potentsiaalile põhjustada surma või raskeid vigastusi ja
- iii) määrab kindlaks rikkumiste sageduse, mille korral loetakse neid raskemateks rikkumisteks, võttes arvesse veokorraldaja juhitud veotegevuses kasutatavate juhtide arvu.

3. Artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud nõue on täitmata niikaua, kuni võetakse parandusmeetmeid või muid samaväärse toimega meetmeid vastavalt asjakohastele siseriiklikele sätetele.

Artikkel 7

Finantssuutlikkust käsitlevad tingimused

1. Artikli 3 lõike 1 punktis c sätestatud nõudele vastamiseks suudab ettevõtja eelarveaasta jooksul pidevalt täita oma finantskohustusi. Sel eesmärgil tõendab ettevõtja audiitori või nõuetekohaselt akrediteeritud isiku poolt kinnitatud raamatupidamise aastaaruannetega, et tema käsutuses on igal aastal omakapitali vähemalt 9 000 euro väärtuses ainult ühe kasutatava sõiduki kohta ning iga kasutatava lisasõiduki kohta vähemalt 5 000 euro väärtuses.

Käesoleva määruse kohaldamisel määratakse igal aastal euro väärtus nende liikmesriikide vääringutes, kes ei osale majandus- ja rahaliidu kolmandas etapis. Kasutatakse oktoobri esimesel tööpäeval kehtivaid Euroopa Liidu Teatajas avaldatud kursse. Neid kursse hakatakse kohaldama alates järgneva kalendriaasta 1. jaanuarist.

Esimeses lõigus osutatud raamatupidamisrubriike käsitatakse vastavalt neljandale nõukogu 25. juuli 1978. aasta direktiivile 78/660/EMÜ, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid ⁽¹⁾.

2. Erandina lõikest 1 võib pädev asutus nõustuda või nõuda, et ettevõtja tõendaks oma finantssuutlikkust sellise tõendiga nagu pangatagatis või kindlustus, sealhulgas kutsealane vastutuskindlustus ühelt või mitmelt pangalt või finantsasutuselt, sealhulgas kindlustusasutustelt, kes annavad lõike 1 esimeses lõigus kindlaks määratud summade kohta ettevõtjale solidaarse tagatise.

3. Lõikes 1 osutatud raamatupidamise aastaaruanded või lõikes 2 osutatud tagatis, mida kontrollitakse, peavad kuuluma selle liikmesriigi territooriumil asutatud majandusüksusele, kus on luba taotletud, ja mitte mõnes muus liikmesriigis asutatud majandusüksusele.

Artikkel 8

Ametialase pädevuse nõuet käsitlevad tingimused

1. Artikli 3 lõike 1 punktis d sätestatud nõude täitmiseks on asjaomasel isikul või asjaomastel isikutel I lisa I osaga ette nähtud ainevaldkondades ettenähtud tase. Selliseid teadmisi tõendatakse kohustusliku kirjaliku eksamiga, millele võib liikmesriigi otsuse korral lisanduda suuline eksam. Eksamid korraldatakse vastavalt I lisa II osale. Sel eesmärgil võivad liikmesriigid kehtestada enne eksameid läbitava väljaõppe nõude.

2. Asjaomased isikud teevad eksami liikmesriigis, kus asub nende alaline elukoht, või selles liikmesriigis, kus nad töötavad.

Alaline elukoht tähendab kohta, kus isik tavaliselt elab iga kalendriaasta jooksul vähemalt 185 päeva seoses isiklike sidemetega, millest ilmneb nimetatud isiku märkimisväärne seos tema elukohaga.

Kui isiku tööalased ja isiklikud sidemed on eri kohtades ja ta elab seetõttu järgemööda kahes või enamas liikmesriigis asuvates eri kohtades, loetakse tema alaliseks elukohaks tema isiklike sidemetega seotud kohta, kui ta sinna korrapäraselt tagasi pöördub. Viimast tingimust ei seata, kui isik elab liikmesriigis selleks, et täita kindlaks määratud kestusega ülesannet. Koolis või ülikoolis õppimine ei tähenda alalise elukoha muutust.

3. Ainult teatava liikmesriigi poolt määratletud kriteeriumide kohaselt selleks otstarbeks nõuetekohaselt volitatud asutused ja organid võivad korraldada lõikes 1 osutatud kirjalikke ja suulisi eksameid ja anda nende kohta tunnistusi. Liikmesriigid kontrollivad regulaarselt, et nende poolt volitatud asutused ja organid korraldaksid eksameid tingimustel, mis on kooskõlas I lisaga.

4. Liikmesriigid võivad nõuetekohaselt volitada enda poolt määratletud kriteeriumide põhjal asutusi pakkuma kandidaatidele eksamiseks valmistumiseks kõrgkvaliteetset koolitust ning veokorraldajatele jätkuõpet oma teadmiste ajakohastamiseks, kui nad peaksid seda soovima. Sellised liikmesriigid kontrollivad regulaarselt, et kõnealused asutused täidavad igal ajal kriteeriume, mille põhjal neile volitused anti.

5. Liikmesriigid võivad toetada jätkuõpet I lisa loetletud ainevaldkondades iga kümne aasta järel, tagamaks et veokorraldajad on kursis oma valdkonnas toimunud arengutega.

6. Liikmesriigid võivad nõuda, et isikud, kellel on ametialase pädevuse tunnistus, kuid kes ei ole viimase viie aasta jooksul juhitud kaupade või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevust, peavad läbima täiendõppe, et ajakohastada oma teadmisi seoses I lisa I osas osutatud õigusaktide viimaste arengutega.

7. Isikuid, kes omavad teatavaid samas liikmesriigis välja antud kõrg- või tehnilise hariduse kvalifikatsioonitunnistusi, mille liikmesriigid sel eesmärgil konkreetselt kindlaks määravad ning mis eeldavad teadmisi kõigis I lisa loetletud valdkondades, võivad liikmesriigid vabastada eksamitest valdkondades, mida nimetatud kvalifikatsioonid hõlmavad. Vabastust kohaldatakse üksnes I lisa I osa nende punktide suhtes, mille puhul kvalifikatsioonid hõlmavad kõiki iga punkti pealkirja all loetletud valdkondi.

Liikmesriik võib vabastada teatavatest eksami osadest isikud, kellel on ametialase pädevuse tunnistused, mis kehtivad antud liikmesriigi siseriiklike vedude puhul.

⁽¹⁾ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

8. Ametialase pädevuse tõendina tuleb esitada lõikes 3 osutatud asutuse või organi väljaantud tunnistus. Tunnistust ei saa teisele isikule loovutada. Kõnealune tunnistus koostatakse vastavalt II ja III lisa esitatud turvamärgistele ja ametialase pädevuse tunnistuse vormile ning sellel on tunnistuse väljastanud volitatud asutuse või organi pitser.

9. Komisjon kohandab I, II ja III lisa tehnika arenguga. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

10. Komisjon julgustab ja hõlbustab koolituse, eksami ja volitamise alaste kogemuste ja teabe vahetust liikmesriikide vahel, sealhulgas mis tahes sellise asutuse kaudu, mille ta võib määrata.

Artikkel 9

Eksamitest vabastamine

Liikmesriik võib vabastada artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamist isikud, kes suudavad tõendada, et nad on enne 4. detsembrist 2009 eelneva 10 aasta jooksul ühes või mitmes liikmesriigis pidevalt juhtinud kaupade või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevust.

III PEATÜKK

TEGEVUSLUBA JA JÄRELEVALVE

Artikkel 10

Pädevad asutused

1. Käesoleva määruse nõuetekohaseks rakendamiseks määrab iga liikmesriik ühe või mitu pädevat asutust. Kõnealustel pädevatel asutustel on volitus:

- a) vaadata läbi ettevõtjate esitatud taotlused;
- b) anda autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks luba ning see peatada või tühistada;
- c) kuulutada teatav füüsiline isik sobimatuks ettevõtja veotegevuse juhtimiseks veokorraldajana;
- d) teostada nõutavaid kontrole, et teha kindlaks, kas ettevõtja vastab artikliga 3 sätestatud nõuetele.

2. Pädevad asutused avaldavad kõik käesoleva määruse kohaselt nõutavad tingimused, kõik muud riiklikud sätted, huvitatud kandidaatide poolt järgitava korra ja vastavad selgitused.

Artikkel 11

Taotluste läbivaatamine ja registreerimine

1. Ettevõtjal, kes vastab artiklis 3 sätestatud nõuetele, lubatakse taotluse esitamise korral tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal. Pädev asutus teeb kindlaks, et taotluse esitanud ettevõtja vastab kõnealuses artiklis sätestatud nõuetele.

2. Pädev asutus kannab artiklis 16 osutatud riiklikku elektroonilisse registrisse artikli 16 lõike 2 esimese lõigu punktides a–d osutatud andmed tema poolt tegevusloa saanud ettevõtjate kohta.

3. Pädev asutus vaatab loataotluse läbi võimalikult lühikese tähtaja jooksul, mis ei või olla pikem kui 3 kuud alates kuupäevast, mil pädev asutus on kätte saanud kõik taotluse hindamiseks vajalikud dokumendid. Pädev asutus võib nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel seda tähtaega ühe kuu võrra pikendada.

4. Kuni 31. detsembrini 2012 kontrollib pädev asutus kahtluse korral ettevõtja hea maine hindamiseks, kas ametisse nimetatud veokorraldajat või veokorraldajaid ei ole taotluse esitamise ajal artikli 14 kohaselt kuulutatud ühes liikmesriikidest sobimatuks juhtima ettevõtja veotegevust.

Alates 1. jaanuarist 2013 kontrollib pädev asutus ettevõtja hea maine hindamiseks artikli 16 lõike 2 esimese lõigu punktis f osutatud teabele tuginedes, kasutades turvalist otsejuurdepääsu riikliku registri asjaomase osa andmetele või esitades vastava taotluse, kas ametisse nimetatud veokorraldaja või veokorraldajad ei ole taotluse esitamise ajal artikli 14 kohaselt kuulutatud ühes liikmesriikidest sobimatuks juhtima ettevõtja veotegevust.

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid seoses käesolevas lõikes osutatud tähtaegade edasilükkamisega maksimaalselt kolmeks aastaks, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

5. Ettevõtjad, kellel on autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba, teatavad selle väljastanud pädevale asutusele lõikes 2 osutatud andmete muudatustest 28 päeva või sellise lühema ajavahemiku jooksul, mille asukohaliikmesriik võib kindlaks määrata.

Artikkel 12

Kontroll

1. Pädevad asutused jälgivad, et nende poolt autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsema lubatud ettevõtjad vastavad pidevalt artiklis 3 sätestatud nõuetele. Sel eesmärgil kontrollivad pädevad asutused ettevõtjaid, kelle puhul on olemas suurem risk. Liikmesriigid hõlmavad riskiastme hindamise süsteemiga, mille liikmesriigid on kehtestanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/22/EÜ (mis käsitleb nõukogu määruste

(EMÜ) nr 3820/85 ja (EMÜ) nr 3821/85 rakendamise miinimumtingimusi seoses autovedudega seotud sotsiaalõigusnormidega) ⁽¹⁾ artikli 9 kohaselt, kõik käesoleva määruse artiklis 6 määratletud rikkumised.

2. Kuni 31. detsembrini 2014 kontrollivad liikmesriigid vähemalt iga viie aasta tagant, kas kõnealused ettevõtjad vastavad artiklis 3 sätestatud nõuetele.

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid seoses esimeses lõigus osutatud kuupäeva edasilükkamisega, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

3. Kui komisjon seda nõuetekohaselt põhjendatud juhul ette näeb, kontrollib liikmesriik erikontrolli abil, kas ettevõtja täidab jätkuvalt autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamise tingimusi. Liikmesriik teavitab seejärel komisjoni selliste kontrollide tulemustest ning võetud meetmetest, juhul kui liikmesriik täheldab, et ettevõtja ei vasta enam käesolevas määruses sätestatud nõuetele.

Artikkel 13

Loa peatamise ja tühistamise kord

1. Kui pädev asutus tuvastab ohu, et ettevõtja ei vasta enam artiklis 3 sätestatud nõuetele, teavitab ta sellest ettevõtjat. Kui pädev asutus tuvastab, et üks või mitu nõuet ei ole enam täidetud, võib ta anda ettevõtjale oma olukorra parandamiseks ühe järgmistest tähtaegadest:

- a) hea maine või ametialase pädevuse nõudele mittevastava veokorraldaja asendaja töölevõtmine ei tohi kesta üle kuue kuu, veokorraldaja surma või töövõimetuse korral on seda tähtaega võimalik kolme kuu võrra pikendada;
- b) tähtaeg ei või ületada kuut kuud, kui ettevõtja peab oma olukorra parandamiseks näitama, et ta toimib stabiilselt ja tõhusalt;
- c) juhul kui finantssuutlikkuse nõue ei ole täidetud, ei tohi tähtaeg ületada kuut kuud, et näidata, et finantssuutlikkuse nõuet täidetakse jälle pidevalt.

2. Pädev asutus võib enne igasuguse parandusmeetme võtmist nõuda ettevõtjatel, kelle luba oli peatatud või tühistatud, et ettevõtja veokorraldajad sooritaksid artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamid.

3. Kui pädev asutus täheldab, et ettevõtja ei vasta enam ühele või mitmele artiklis 3 sätestatud nõudele, peatab või tühistab ta autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemiseks antud loa hiljemalt käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tähtaegade möödudes.

⁽¹⁾ ELT L 102, 11.4.2006, lk 35.

Artikkel 14

Veokorraldaja sobimatuks kuulutamine

1. Kui veokorraldaja kaotab artikli 6 kohaselt oma hea maine, kuulutab pädev asutus veokorraldaja sobimatuks juhtima ettevõtja veotegevust.

2. Juhul kui ja senini, kuni ühtegi parandusmeetet vastavalt asjakohastele siseriiklikele sätetele ei võeta, ei kehti sobimatuks kuulutatud veokorraldaja ametialase pädevuse tunnistus, millele on osutatud artikli 8 lõikes 8, mitte üheski liikmesriigis.

Artikkel 15

Pädevate asutuste otsused ja edasikaebamine

1. Liikmesriikide pädevad asutused põhjendavad käesoleva määruse põhjal tehtud negatiivseid otsuseid, mis hõlmavad taotluse tagasilükkamist, olemasoleva loa peatamist või tühistamist või veokorraldaja tunnistamist tegevusalale sobimatuks.

Otsuste tegemisel võetakse arvesse ettevõtja või veokorraldajate poolt teistes liikmesriikides sooritatud rikkumiste kohta olemasolevat teavet, mis võib kahjustada ettevõtja head mainet, ning iga-sugust muud pädevale asutusele kättesaadavat teavet. Otsustes täpsustatakse loa tühistamise või tegevusalale sobimatuks tunnistamise korral võetavaid parandusmeetmeid.

2. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtjatel ja asjaomastel isikutel oleks lõikes 1 osutatud otsuste suhtes võimalus edasi kaevata vähemalt ühele sõltumatule ja erapooletule organile või kohtule.

IV PEATÜKK

HALDUSKOOSTÖÖ JA SELLE LIHTSUSTAMINE

Artikkel 16

Riiklikud elektroonilised registrid

1. Käesoleva määruse ja eelkõige selle artiklite 11 kuni 14 ja 26 rakendamiseks peab iga liikmesriik riiklikku elektroonilist registrit autoveo-ettevõtjate kohta, kellele tema määratud pädev asutus on andnud loa tegutseda autoveo-ettevõtja tegevusalal. Registri andmeid töödeldakse selleks määratud ametiasutuse kontrolli all. Riiklikku elektroonilisse registrisse kantud asjakohastele andmetele on juurdepääs kõikidel vastava liikmesriigi pädevatel asutustel.

Komisjon võtab hiljemalt 31. detsembrini 2009 vastu otsuse riiklikku elektroonilisse registrisse alates selle loomise kuupäevast kantavate andmete miinimumnõuete kohta, et hõlbustada registreerimise omavahelist ühendamist tulevikus. Komisjon võib soovitada lisada lõikes 2 osutatud andmetele ka sõiduki registritunnused.

2. Riiklikud elektroonilised registrid sisaldavad vähemalt järgmisi andmeid:

- a) ettevõtja nimi ja õiguslik vorm;
- b) asukoha aadress;
- c) hea maine ja ametialase pädevuse tingimustele vastavate veokorraldajate nimed ning vajaduse korral seadusliku esindaja nimi;
- d) loa liik, loaga hõlmatud sõidukite arv ja vajaduse korral ühenduse tegevusloa seerianumber ja vastavate kinnitatud koopia- te numbrid;
- e) artikli 6 lõike 1 punktis b osutatud selliste raskete rikkumiste arv ja liik, millele on järgnenud süüdimõistetv kohtuotsus või mille tõttu on määratud karistus kahe viimase aasta jooksul;
- f) ettevõtja veotegevuse juhtimiseks sobimatuks kuulutatud isikute nimed seniks, kuni nende hea maine ei ole taastatud vastavalt artikli 6 lõikele 3, ning kohaldatavad parandusmeetmed.

Seoses punktiga e võivad liikmesriigid kuni 31. detsembrini 2015 lisada riiklikusse elektroonilisse registrisse üksnes IV lisas esitatud kõige raskemad rikkumised.

Liikmesriigid võivad hoida esimese lõigu punktides e ja f osutatud andmeid eraldi registrites. Sellisel juhul on kõikidel kõnealuse liikmesriigi pädevatel asutustel asjakohastele andmetele otsene juurdepääs või need tehakse neile kättesaadavaks vastava taotluse korral. Soovitav teave esitatakse kolmekümne tööpäeva jooksul pärast vastava taotluse kättesaamist. Esimese lõigu punktides a kuni d osutatud andmetele tagatakse avalikkuse juurdepääs kooskõlas isikuandmete kaitse valdkonnas kohaldatavate sätetega.

Muudele kui pädevatele asutustele tagatakse juurdepääs esimese lõigu punktides e ja f osutatud andmetele ainult siis, kui neile on antud volitus teostada järelevalvet ja kehtestada karistusi autoveosektoris ning kui nende ametnikud on vannutatud või neile kehtib saladuse hoidmise ametlik kohustus.

3. Andmed ettevõtja kohta, kelle luba on peatatud või tühistatud, jäävad riiklikku elektroonilisse registrisse kaheks aastaks pärast loa peatamise või tühistamise lõppu ning seejärel andmed viivitamata kõrvaldatakse.

Andmed autoveo-ettevõtja ametialale sobimatuks kuulutatud isiku kohta jäävad riiklikusse elektroonilisse registrisse seniks, kuni selle isiku hea maine ei ole taastatud vastavalt artikli 6 lõikele 3. Pärast selliseid parandusmeetmeid või muid samaväärse toimega meetmeid kõrvaldatakse andmed registrist viivitamata.

Esimeses ja teises lõigus osutatud andmetes täpsustatakse loa tühistamise või peatamise või tegevusalale sobimatuks tunnistamise põhjuseid ning vajadusel nende meetmete kestust.

4. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et kõik andmed, eelkõige lõike 2 esimese lõigu punktides e ja f osutatud andmed, oleksid riiklikus elektroonilises registris ajakohastatud ja täpsed.

5. Ilma et see piiraks lõigete 1 ja 2 kohaldamist, võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed, et riiklikud elektroonilised registrid oleksid omavahel ühendatud ja artiklis 18 osutatud riiklike kontaktpunktide kaudu ühenduse tasandil juurdepääsetavad. Juurdepääs riiklike kontaktpunktide kaudu ja omavaheline ühendatus tuleb tagada hiljemalt 31. detsembriks 2012 nii, et ükskõik mis liikmesriigi pädeval asutusel on võimalus kasutada kõikide liikmesriikide riiklike elektroonilisi registreid.

6. Komisjon võtab vastavalt artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele ning esimest korda enne 31. detsembrini 2010 vastu lõike 5 rakendamise seotud ühiseeskirjad, mis käsitlevad nt vahetatavate andmete vormingut, teiste liikmesriikide elektrooniliste registrite elektroonilise kasutamise tehnilist korda ja nende registrite koostalitlusvõime edendamist teiste asjakohaste andmebaasidega. Nimetatud ühiseeskirjades määratakse kindlaks, milline asutus vastutab andmetele juurdepääsu, nende edasise kasutamise ja pärast juurdepääsu toimuva andmete ajakohastamise eest ning kehtestatakse selleks eeskirjad andmete logisse salvestamise ja järelevalve kohta.

7. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähemolulisi sätteid seoses lõigetes 1 ja 5 osutatud tähtaegade edasilükkamisega, võetakse vastu vastavalt artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 17

Isikuandmete kaitse

Direktiivi 95/46/EÜ kohaldamisel tagavad liikmesriigid eelkõige, et:

- a) igat isikut teavitatakse temaga seotud andmete registreerimisest või kavatsusest edastada need kolmandatele isikutele. Teave hõlmab andmete töötlemise eest vastutava asutuse nime, töödeldud andmete liiki ja töötlemise põhjuseid;
- b) igal isikul oleks õigus juurdepääsuks temaga seotud andmetele nende andmete töötlemise eest vastutava ametiasutuse juures. See õigus on tagatud piiranguteta, mõistliku aja tagant ja ilma liigsete viivituste ja kulutusteta taotleja jaoks;
- c) igal isikul oleks õigus nõuda, et temaga seotud puudulikud või ebatäpsed andmed parandataks, kustutataks või blokeeritaks;

- d) igal isikul oleks õigus esitada mõjuvatel õiguslikel ja veenvatel põhjustel vastuväiteid temaga seotud andmete töötlemisele. Põhjendatud vastuseisu korral ei tohi neid andmeid enam töödelda;
- e) ettevõtjad vastavad võimaluse korral asjakohastele isikuandmete kaitse sätetele.

Artikkel 18

Liikmesriikide vaheline halduskoostöö

1. Liikmesriigid määravad riikliku kontaktpunkti, mis vastutab teabe vahetamise eest teiste liikmesriikidega seoses käesoleva määruse kohaldamisega. Liikmesriigid edastavad komisjonile nende riikliku kontaktpunkti nime ja aadressi hiljemalt 4. detsembril 2011. Komisjon koostab kõikidest kontaktpunktidest nimekirja ja edastab selle liikmesriikidele.

2. Käesoleva määruse kohaselt teavet vahetavad liikmesriigid kasutavad selleks vastavalt lõikele 1 määratud riiklikke kontaktpunkte.

3. Artikli 6 lõikes 2 osutatud rikkumiste või veokorraldaja võimaliku sobimatuks kuulutamise kohta teavet vahetavad liikmesriigid teevad seda vastavalt määruse (EÜ) nr 1072/2009 artikli 13 lõikele 1 või vajaduse korral vastavalt määruse (EÜ) nr 1073/2009 artikli 23 lõikele 1. Liikmesriigid, kes saavad teiselt liikmesriigilt teate sellise raske rikkumise kohta, millele on järgnenud süüdimõistev kohtuotsus või mille tõttu on määratud karistus, kannavad teatatud rikkumise oma riiklikusse elektroonilisse registrisse.

V PEATÜKK

TÕENDITE JA MUUDE DOKUMENTIDE VASTASTIKUNE TUNNUSTAMINE

Artikkel 19

Head mainet käsitlevad tõendid ja muud dokumendid

1. Ilma et see piiraks artikli 11 lõike 4 kohaldamist, käsitleb asukohaliikmesriik autoveo-ettevõtja tegevusalale lubamisel hea maine piisava tõendina väljavõtet karistusregistrist või selle puudumisel samaväärset dokumenti, mille on välja andnud veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva elukohaliikmesriigi pädev kohtu- või haldusasutus.

2. Kui vastuvõttev liikmesriik kehtestab oma kodanike suhtes teatavad nõuded seoses hea mainega ja kui kõnealuste nõuete täitmist ei ole võimalik tõendada lõikes 1 osutatud dokumendi abil, peab nimetatud riik käsitlema piisava kinnitusest teiste liikmesriikide kodanike puhul tõendit, mille on välja andnud veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva(te) elukohaliikmesriigi (-riikide) pädev kohtu- või haldusasutus, ning milles kinnitatakse, et kõnealused nõuded on täidetud. Tõendites on kajastatud täpne teave, mida asukohaliikmesriik peab arvesse võtma.

3. Juhul kui liikmesriik või liikmesriigid, kus veokorraldaja või muu asjakohane isik eelnevalt asus, ei väljasta lõikes 1 osutatud dokumenti või lõikes 2 osutatud tõendit, võib selle dokumendi või tõendi asendada vande all antud töötusega või selle puudumisel ausõnalise avaldusega, mille veokorraldaja või muu asjakohane isik annab veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva elukohaliikmesriigi kohtuorgani või haldusasutuse või vajaduse korral notari ees. Selline organ või notar annab välja tunnistuse, mis tõendab vande all antud töötuse või ausõnalise avalduse autentsust.

4. Lõikes 1 osutatud dokumenti ega lõikes 2 osutatud tõendit ei võeta vastu, kui need esitatakse pärast kolme kuu möödumist alates väljaandmiskuupäevast. See tingimus kehtib ka lõike 3 kohaselt antud töötuse ja avalduse suhtes.

Artikkel 20

Finantssuutlikkuse tõendid

Kui liikmesriik kehtestab lisaks artiklis 7 esitatud tingimustele oma kodanike suhtes teatavad finantssuutlikkuse tingimused, peab see liikmesriik teiste liikmesriikide kodanike suhtes piisavaks tõendit, mille veokorraldaja või muu asjakohase isiku eelneva(te) elukohaliikmesriigi (-riikide) pädevad asutused on välja andnud, ning milles kinnitatakse, et kõnealused nõuded on täidetud. Tõendites on kajastatud täpne teave, mida asukohaliikmesriik peab arvesse võtma.

Artikkel 21

Ametialase pädevuse tunnistused

1. Liikmesriigid tunnustavad ametialase pädevuse piisava tõendina III lisas esitatud vormile vastavaid tunnistusi, mille on välja andnud selleks nõuetekohaselt volitatud pädevad asutused või organid.

2. Enne 4. detsembrist 2011 kehtinud sätete kohaselt enne nimetatud kuupäeva välja antud ametialase pädevuse tunnistusi käsitletakse samaväärsena III lisas esitatud näidisvormiga ja neid tunnustatakse ametialase pädevuse tõendina kõikides liikmesriikides. Liikmesriigid võivad nõuda, et üksnes riigisisisel vedudel kehtivate ametialase pädevuse tunnistuste omanikud sooritaksid täielikult või osaliselt artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamid.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 22

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad kõnealustest meetmetest komisjonile hiljemalt 4. detsembril 2011 ning nende hilisematest muudatustest nii ruttu kui võimalik. Liikmesriigid tagavad, et kõiki selliseid meetmeid kohaldatakse ettevõtjate suhtes ilma neid kodakondsuse või asukoha alusel diskrimineerimata.

2. Lõikes 1 osutatud karistused hõlmavad eelkõige veo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise loa peatamist, loa tühistamist ja kahtlusaluse veokorraldaja tegevusalale sobimatuks tunnistamist.

Artikkel 23

Üleminekusätted

Ettevõtjad, kellel on autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise luba enne 4. detsembrist 2009, viivad end käesoleva määruse sätetega vastavusse hiljemalt 4. detsembriks 2011.

Artikkel 24

Vastastikune abistamine

Liikmesriikide pädevad asutused teevad tihedat koostööd ning osutavad üksteisele vastastikust abi käesoleva määruse kohaldamiseks. Nad vahetavad teavet rasketes rikkumistes süüdimõistmistest ning määratud karistuste kohta või muude konkreetsete üksikasjade kohta, millel võivad olla tagajärjed autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemisele ning nad teevad seda kooskõlas isikuandmete kaitse valdkonnas kohaldatavate sätetega.

Artikkel 25

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määruse (EMÜ) nr 3821/85 (autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta) ⁽¹⁾ artikli 18 lõike 1 alusel loodud komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 26

Aruanded

1. Liikmesriigid koostavad iga kahe aasta järel pädevate asutuste tegevusaruande ja edastavad selle komisjonile. See aruanne sisaldab:

- a) sektori ülevaadet hea maine, finantsolukorra ja ametialase pädevuse osas;
- b) välja antud lubade arvu liikide ja aastate kaupa, peatatud või tühistatud lubade arvu, tegevusalale sobimatuks tunnistamiste arvu ning kõnealuste otsuste põhjuseid;
- c) igal aastal välja antud ametialase pädevuse tunnistuste arvu;
- d) põhilist statistikat riiklike elektrooniliste registrite ja nende kasutamise kohta pädevate asutuste poolt ning
- e) ülevaadet teiste liikmesriikidega vahetatud teabe kohta vastavalt artikli 18 lõikele 2, mis hõlmab eelkõige teise liikmesriigi poolt teatatud rikkumiste arvu aasta kohta ja saadud vastuseid, ning vastavalt artikli 18 lõikele 3 tehtud päringute ja saadud vastuste arvu aasta kohta.

2. Komisjon esitab lõikes 1 osutatud aruannete põhjal iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise kohta. Aruanne peab eelkõige sisaldama hinnangut liikmesriikidevahelise teabevahetuse kulgemise kohta ning ülevaadet riiklike registrite toimimisest ja neis sisalduvatest andmetest. Aruanne avaldatakse samal ajal kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006 (mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist) ⁽²⁾ artiklis 17 osutatud aruanne.

⁽¹⁾ EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8.

⁽²⁾ ELT L 102, 11.4.2006, lk 1.

*Artikkel 27***Pädevate asutuste loetelu**

Iga liikmesriik edastab komisjonile hiljemalt 4. detsembril 2011 loetelu pädevatest asutustest, kelle liikmesriik on määranud autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise lubamiseks, ning loetelu volitatud asutustest ja organitest, kes vastutavad artikli 8 lõikes 1 osutatud eksamite korraldamise ja tunnistuste väljastamise eest. Komisjon avaldab kogu ühenduse kõnealuste pädevate asutuste ja organite konsolideeritud loetelu *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 28***Riiklikest meetmetest teavitamine**

Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva määrusega reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud õigus- ja haldusnormide teksti 30 päeva jooksul pärast nende vastuvõtmist ning esmakordselt hiljemalt 4. detsembril 2011.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 21. oktoober 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

*Artikkel 29***Kehtetuks tunnistamine**

Direktiiv 96/26/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

*Artikkel 30***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 4. detsembrist 2011.

Nõukogu nimel
eesistuja
C. MALMSTRÖM

I LISA

I. ARTIKLIS 8 OSUTATUD AINEVALDKONDADE LOETELU

Liikmesriigid peavad ametialase pädevuse tunnustamisel vastavalt kaupade autoveo ja sõitjate autoveo puhul arvesse võtma vähemalt käesolevas loetelus osutatud ainevaldkondi. Kaupade autoveo-ettevõtja või sõitjate autoveo-ettevõtja tegevusloa taotlejal peab olema kõnealustes ainevaldkondades veoettevõtja tegevuse juhtimiseks vajalik teadmiste tase ja praktiline sobivus.

Allpool esitatud minimaalne teadmiste tase ei või olla madalam otsuse 85/368/EMÜ ⁽¹⁾ lisas sätestatud koolitustasemetest struktuuri 3. tasemest, nimelt teadmiste tasemest, mis on saavutatud kohustusliku hariduse käigus saadud väljaõppega, millele lisandub kutseõpe ja täiendav tehniline väljaõpe või keskastme tehniline väljaõpe.

A. Tsiviilõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav autovedude puhul kasutatavate põhiliste lepinguliikidega ning nendest tulenevate õiguste ja kohustustega;
2. suutma pidada läbirääkimisi õiguslikult kehtiva veolepingu üle, eelkõige veotingimuste osas;

seoses kaupade autoveoga

3. olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist kauba kaotsimineku või rikkumise eest veo ajal või kohaletoometamise hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepinguliste kohustustele;
4. olema tuttav rahvusvahelisest kaupade autoveolepingu konventsioonist (CMR) tulenevate eeskirjade ja kohustustega;

seoses sõitjate autoveoga

5. olema suuteline hindama oma kliendi nõuet, mis käsitleb hüvitist sõitjatele veo ajal toimunud avariist põhjustatud vigastuste või nende pagasi rikkumise eest või hüvitist hilinemise eest, ning aru saada sellise nõude mõjust lepinguliste kohustustele.

B. Äriõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav vedudes osalemise tingimuste ja formaalsustega, autoveo-ettevõtjatele pandud üldkohustustega (registreerimine, arvepidamine jne) ning pankroti tagajärgedega;
2. omama asjakohaseid teadmisi äriühingute eri liikide ning nende loomist ja tegutsemist reguleerivate eeskirjade kohta.

C. Sotsiaalõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja olema eelkõige tuttav järgmisega:

1. autovedudega seotud sotsiaalinstiitutsioonide (ametiühingud, tööõukogud, usaldusisikud, tööinspektorid jne) ülesannete ja tegevusega;
2. tööandjate sotsiaalkindlustusalaste kohustustega;

⁽¹⁾ Nõukogu 16. juuli 1985. aasta otsus 85/368/EMÜ Euroopa Ühenduse liikmesriikide kutse kvalifikatsioonide võrreldavuse kohta (E-ÜT L 199, 31.7.1985, lk 56).

3. autoveo-ettevõtjate palgatud töötajate eri kategooriate töölepinguid reguleerivate eeskirjadega (lepingu vorm, osapoolte kohustused, töötingimused ja -aeg, tasuline puhkus, töötasu, lepingu rikkumine jne);
4. sõiduaja, puhke- ja tööaja valdkonnas kohaldatavate eeskirjadega, eelkõige määruse (EMÜ) nr 3821/85, määruse (EÜ) nr 561/2006, direktiivi 2002/15/EÜ ⁽¹⁾ ja direktiivi 2006/22/EÜ sätetega ning kõnealuste määruste kohaldamise praktiliste meetmetega, ning
5. juhtide alus- ja jätkuõppe valdkonnas kohaldatavate eeskirjadega, eelkõige direktiivist 2003/59/EÜ ⁽²⁾ tulenevate eeskirjadega.

D. Maksuõigus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja olema eelkõige tuttav järgmisi valdkondi reguleerivate eeskirjadega:

1. veoteenuste käibemaks;
2. mootorsõidukimaks;
3. kaupade autoveos kasutatavate teatavate sõidukite maksud ning tee- ja infrastruktuuri kasutamise maksud;
4. tulumaks.

E. Ettevõtja äri- ja finantsjuhtimine

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav tšekkide, vekslite, võlakirjade, krediitkaartide ja muude makseviiside kasutamisega seotud seaduste ja tavadega;
2. olema tuttav mitmesugust liiki krediidiga (pangalaen, dokumentaalakrediit, hoiuste tagamine, hüpoteegid, liising, rentimine, faktooring jne) ning nendest tulenevate maksude ja kohustustega;
3. tundma bilanssi ning oskama seda koostada ja tõlgendada;
4. suutma lugeda ja tõlgendada kasumiaruannet;
5. oskama hinnata ettevõtja tasuvust ja finantsseisundit eelkõige finantsnäitajate alusel;
6. olema võimeline koostama eelarvet;
7. olema tuttav ettevõtja kululementidega (püsi- ja muutuvkulud, käibekapital, amortisatsioon jne) ning suutma arvestada kulusid sõiduki, kilomeetri, reisi või tonni kohta;
8. suutma koostada kõiki ettevõtja töötajaid hõlmavat organisatsioonilise struktuuri skeemi ja tööplaane;
9. olema tuttav turundus-, reklaami- ja suhtekorralduspõhimõtetega, sh veoteenuste müügi edendamise, ning kliendiregistrite koostamisega jms;
10. olema tuttav autovedudega seotud eri kindlustusliikidega (vastutuskindlustus, õnnetusjuhtumi-/elukindlustus, kahjukindlustus ja pagasikindlustus) ning nendest tulenevate tagatiste ja kohustustega;
11. olema tuttav elektroonilise andmeedastuse kohaldamisega autovedude alal;

seoses kaupade autoveoga

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/15/EÜ autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute töötaja korralduse kohta (EÜT L 80, 23.3.2002, lk 35).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiiv 2003/59/EÜ reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteeõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta (ELT L 226, 10.9.2003, lk 4).

12. oskama kohaldada kaupade autovee teenuste hindamiseeskirju ning tundma Incotermi tarneklauslite tähendust ja mõju;
13. olema tuttav veonduse lisateenuste eri kategooriatega ning nende osatähtsuse, funktsioonide ja vajaduse korral staatusega;

seoses sõitjate autoveoga
14. oskama kohaldada sõitjate autoveo avalik-õiguslikku ja erasektoris tariife ja hindu reguleerivaid eeskirju;
15. oskama kohaldada sõitjate autovee teenuste hindamiseeskirju.

F. Turulepääs

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja olema eelkõige tuttav järgmisega:

1. rendi või tasu eest toimuvat autovedu, tööstussõidukite rentimist ja alltöövõttu, eelkõige tegevusala ametlikku korraldust, tegevusalale lubamist, ühendusesiseste ja -väliste autovedude tegevuslube ning kontrolli ja karistusi käsitlevate eeskirjadega;
2. autoveo-ettevõtja asutamiseeskirjadega;
3. mitmesuguste autovee teenuste osutamiseks vajalike dokumentidega ja suutma kehtestada kontrollimenetlust tagamaks, et iga vedu, eelkõige sõidukit, juhti, kaupu ja pagasit käsitlevaid dokumente hoitakse nii sõidukis kui ka ettevõtja ruumides;

seoses kaupade autoveoga

4. kaupade autovee teenuste turu korraldusega, eelkõige lasti käsitlemise ja logistikaeskirjadega;
5. piiriformaalsustega, T-dokumentide ja TIR-märkmike osatähtsuse ja kohaldamisalaga ning nende kasutamisest tulenevate kohustuste ja vastutusega;

seoses sõitjate autoveoga

6. sõitjate autoveo turu korralduse eeskirjadega;
7. sõitjate autoveo teenuste kehtestamise eeskirjadega ja veokavade koostamisega.

G. Tehnilised standardid ja tegutsemise tehnilised aspektid

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. olema tuttav liikmesriikide sõidukite kaalu ja mõõtmeid reguleerivate eeskirjadega ning korraga, mida tuleb järgida ebaharilike lastide puhul, kui on tegemist erandiga eeskirjadest;
2. olema suuteline valima sõidukeid ja nende komponente (šassiid, mootor, käiguvahetussüsteem, pidurisüsteem jne) vastavalt ettevõtja vajadustele;
3. olema tuttav formaalsustega, mis on seotud kõnealuste sõidukite tüübikinnituse, registreerimise ja tehnöülevaatusega;
4. saama aru, missuguseid meetmeid on vaja võtta, et vähendada müra ja võidelda mootorsõidukite heitgaasidest tingitud õhusaaste vastu;
5. olema suuteline koostama sõidukite ja nende seadmete perioodilise hoolduse kavu;

seoses kaupade autoveoga

6. olema tuttav veoste käitlemis- ja laadimiseadmete eri liikidega (järelhaagised, konteinerid, alused jne) ning võimaline kehtestama kaupade peale- ja mahalaadimise korda ning välja andma sellekohaseid juhiseid (lasti jagamine, vinnastamine, paigutamine, kiiludega kinnitamine jne);
7. olema tuttav mitmesuguste kombineeritud veo meetodite, näiteks haagistega ühendvedude ja ro-ro -tüüpi vedudega;
8. olema suuteline rakendada korda, mis on ette nähtud ohtlike kaupade ja jäätmete veoeeskirjadest, eelkõige direktiivist 2008/68/EÜ ⁽¹⁾ ja määrusest (EÜ) nr 1013/2006 ⁽²⁾ tulenevate eeskirjade täitmiseks;
9. olema suuteline rakendada korda, mis on ette nähtud kergesti riknevate toiduainete veoeeskirjade, eelkõige kiiresti riknevate toiduainete rahvusvahelise veo ning selleks kasutatavate eriveokite alase kokkuleppes (ATP) tulenevate eeskirjade täitmiseks;
10. olema suuteline rakendada elusloomade veoeeskirjade täitmiseks ettenähtud korda.

H. Liiklusohutus

Seoses kaupade ja sõitjate autoveoga peab taotleja eelkõige:

1. teadma, missugust kvalifikatsiooni nõutakse juhtidel (juhiluba, arstitõendid, kõlblikkustunnistused jne);
2. olema suuteline võtta vajalikke meetmeid tagamaks, et juhid järgivad eri liikmesriikides kehtivaid liikluseeskirju, keelde ja piiranguid (kiirusepiirangud, sõidu eesõigused, seisu- ja parkimispiirangud, tulede kasutamine, liiklusmärgid jne);
3. olema suuteline koostama juhtidele juhiseid, kuidas kontrollida sõidukite, seadmete ja lasti seisundiga seotud ohutusnõuete täitmist ning võtta ennetusabinõusid;
4. olema suuteline kehtestama õnnetusjuhtumi korral järgitavat korda ja rakendada asjakohaseid menetlusi, et vältida õnnetusjuhtumite või raskete liiklussüütegude kordumist;
5. oskama rakendada korda kauba turvaliseks kinnitamiseks ja teadma vastavaid tehnikaid;
seoses sõitjate autoveoga
6. omama algteadmisi liikmesriikide teedevõrgu kohta.

II. EKSAMI KORRALDAMINE

1. Liikmesriigid korraldavad kohustusliku kirjaliku eksami, mille lisaks võidakse korraldada suuline eksam, et teha kindlaks, kas autoveo-ettevõtja tegevusloa taotlejal on piisav teadmiste tase I osas loetletud ainevaldkondades, eelkõige oskus kasutada kõnealuste valdkondadega seotud vahendeid ja tehnikat ning täita vastavaid juhtimis- ja koordineerimisülesandeid.
 - a) Kohustuslik kirjalik eksam koosneb kahest testist:
 - i) kirjalikud küsimused kas valikvastustega küsimuste (igal küsimusel on neli võimalikku vastust), otseseid vastuseid nõudvate küsimuste või nimetatud kahe süsteemi kombinatsiooni vormis,
 - ii) kirjalikud ülesanded/juhtumi lahendamine.
Kummagi testi miinimumkestus on kaks tundi;
 - b) Kui korraldatakse suuline eksam, võivad liikmesriigid seada tingimuseks, et osaleja on edukalt sooritanud kirjaliku eksami.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta direktiiv 2008/68/EÜ ohtlike kaupade siseveo kohta (ELT L 260, 30.9.2008, lk 13).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).

2. Kui liikmesriigid korraldavad ka suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi kolme testi puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 25 % ja maksimaalselt 40 %.

Kui liikmesriigid korraldavad ainult suulise eksami, peavad nad ette nägema, et kõigi testide puhul tuleb saada kogupunktidest vähemalt 40 % ja maksimaalselt 60 %.

3. Taotlejad peavad saama kõigi testide eest keskmiselt vähemalt 60 % kogupunktidest, saades üksiktesti eest vähemalt 50 % võimalikust punktide arvust. Liikmesriik võib vähendada kõnealust piirmäära 50 %-lt 40 %-ni ainult ühe testi puhul.
-

*II LISA***Ametialase pädevuse tunnistuse turvamärgised**

Tunnistusel peab olema vähemalt kaks järgmist turvamärgist:

- hologramm;
 - UV-valguses nähtavad kiud paberis;
 - vähemalt üks mikrotrükk rida (nähtav üksnes suurendusklaasiga, ei ole fotokoopiamasinaga paljundatud);
 - puudutades tuntavad märgid, sümbolid või mustrid;
 - topeltnumeratsioon: seerianumber ja väljaandmisnumber;
 - turvamärgistega taustatrükk, millel on peentest joontest giljošmuster ja iiristrükk.
-

III LISA

Ametialase pädevuse tunnistuse näidis

EUROOPA ÜHENDUS

(Tugev beež värviline paber – A4 formaadiga tselluloospaber 100 g/m² või rohkem)

(Tekst on tunnistust väljaandva liikmesriigi ametlikus keeles (ametlikes keeltes) või ühes ametlikest keeltest)

Asjaomase liikmesriigi eraldustähis ⁽¹⁾Volitatud asutuse või organi nimetus ⁽²⁾KAUPADE/SÕITJATE AUTOVEO AMETIALASE PÄDEVUSE TUNNISTUS ⁽³⁾

Nr

Käesolevaga kinnitab

et ⁽⁴⁾

sündinud (sünniaeg) (sünnikoht)

on sooritanud edukalt eksamid (aasta:, õppeperiood:), ⁽⁵⁾ mis on korraldatud kaupade/sõitjate ⁽³⁾ autoveo ametialase pädevuse tunnistuse saamiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1071/2009 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta) ⁽⁶⁾.

Käesolev tunnistus on piisav tõend ametialase pädevuse kohta, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1071/2009 artiklis 21.

Välja antud (koht) (kuupäev) ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Liikmesriikide eraldustähised on järgmised: B – Belgia, BG – Bulgaaria, CZ – Tšehhi Vabariik, DK – Taani, D – Saksamaa, EST – Eesti, GR – Kreeka, E – Hispaania, F – Prantsusmaa, IRL – Iirimaa, I – Itaalia, CY – Küpros, LV – Läti, LT – Leedu, L – Luksemburg, H – Ungari, M – Malta, NL – Madalmaad, A – Austria, PL – Poola, P – Portugal, RO – Rumeenia, SLO – Sloveenia, SK – Slovakkia, FIN – Soome, S – Rootsi, UK – Ühendkuningriik.

⁽²⁾ Asutus või organ, mille Euroopa Ühenduse liikmesriik on eelnevalt määranud tunnistuse väljaandmiseks.

⁽³⁾ Mittevajalik maha tõmmata.

⁽⁴⁾ Perekonnanimi ja eesnimed; sünnikoht ja -aeg.

⁽⁵⁾ Eksami täpne nimetus.

⁽⁶⁾ ELT L 300, 14.11.2009, lk 51.

⁽⁷⁾ Tunnistuse väljastanud volitatud asutuse või organi tempel ja allkiri.

IV LISA

Artikli 6 lõike 2 punktis a osutatud kõige raskemad rikkumised

1. a) 6-päevase või 14-päevase maksimaalse sõiduaja ületamine 25 % võrra või rohkem;
b) maksimaalse igapäevase sõiduaja ületamine igapäevase tööperioodi jooksul 50 % võrra või rohkem, ilma vähemalt 4,5-tunnist puhkepausi või katkematut vaheaega võtmata.
2. Tahhograafi ja/või kiiruspiiriku puudumine või sellise pettust võimaldava seadme kasutamine, millega on võimalik muuta sõidumeeriku ja/või kiiruspiiriku andmeid, või salvestuslehtede või tahhograafilt ja/või juhikaardilt allalaetavate andmete võltsimine.
3. Sõitmine tehnoülevaatuse tõendita, kui selline dokument on nõutav ühenduse õiguse alusel, ja/või sõitmine väga tõsise puudusega muu hulgas pidurisüsteemis, roolihoovastikus, ratastes/rehvides, vedrustuses või šassiis, mis kujutab sellist vahetut ohtu liiklusohutusele, mis viib otsuseni sõiduk kasutuselt kõrvaldada.
4. Selliste ohtlike kaupade vedu, mille vedamine on keelatud, või ohtlike kaupade vedu keelatud või heakskiitmata kaitsemahutites või selliseid kaupu sõidukis ohtlike kaupadena tuvastamata ning seega inimelusid või keskkonda sellisel määral ohustades, et see viib otsuseni sõiduk kasutuselt kõrvaldada.
5. Sõitjate või kaupade vedu ilma kehtivat juhiluba omamata või ettevõtja poolt, kellel ei ole kehtivat ühenduse tegevusluba.
6. Juhi poolt juhikaardi kasutamine, mis on võltsitud, mis ei ole tema oma või mis on saadud valeandmete ja/või võltsitud dokumentide alusel.
7. Kaupade vedu, mille käigus sõidukite puhul, mille lubatud täiskaal on üle 12 tonni, ületatakse maksimaalset lubatud täismassi 20 % võrra või rohkem, ja sõidukite puhul, mille lubatud täiskaal on kuni 12 tonni, ületatakse seda 25 % võrra või rohkem.